

POSTANOWIENIE

Dnia 16 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 16 września 2021 r.,

sprawy **B. G.**

skazanego za popełnienie przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 197 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 2 k.k. i art. 11 § 2 k.k.,

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego,
od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 3 marca 2021 r., sygn. akt IV Ka [...],

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w K.

z dnia 26 sierpnia 2020 r., sygn. akt II K [...]

p o s t a n o w i ł

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. zasądzić od B. G. na rzecz oskarżycielki posiłkowej K. Z. kwotę 300 zł (trzysta) tytułem zwrotu kosztów związanych z udziałem pełnomocnika z wyboru w postępowaniu kasacyjnym przed Sądem Najwyższym;**
- 3. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 26 sierpnia 2020 r., sygn. akt II K [...], B. G. został uznany za winnego tego, że „w dniu 12 stycznia 2019 roku w K.,

przemocą polegającą na ciągnięciu, przetrzymywaniu, uderzeniu w twarz oraz zdzieraniem odzieży, przez co spowodował naruszenie czynności narządu ciała K. Z. w postaci stłuczenia twarzoczaszki, klatki piersiowej, lewego ramienia oraz uda prawego trwające nie dłużej niż 7 dni, usiłował doprowadzić K. Z., wbrew jej woli, do obcowania płciowego, jednakże zamierzonego celu nie osiągnął na skutek oporu stawianego przez pokrzywdzoną i pojawienia się osób postronnych”, - tj. popełnienia przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 197 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na mocy art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 197 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności, a na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego B. G. obowiązek zapłaty tytułem zadośćuczynienia za wyrządzoną przestępstwem krzywdę na rzecz pokrzywdzonej K. Z. kwoty 4 000 zł. Wyrok ten zawiera również rozstrzygnięcia dotyczące kosztów postępowania.

Wyrok Sądu I instancji został zaskarżony apelacjami przez obrońcę oskarżonego B. G. i pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej.

Sąd Okręgowy w K., po rozpoznaniu apelacji, wyrokiem z dnia 3 marca 2021 r., sygn. IV Ka [...], zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że „na mocy art. 39 ust. 2b k.k., art. 41 a § 1 k.k. i art. 43 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego B. G. środki karne w postaci zakazu zbliżania się do pokrzywdzonej K. Z. na odległość 10 metrów na okres 5 lat oraz zakazu wszelkich kontaktów z pokrzywdzoną K. Z. bez jej zgody na okres 5 lat”, w pozostałym zakresie utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca skazanego B. G., który zaskarżając go w całości, zarzucił:

1. „rażące naruszenie prawa, a to art. 410 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k., a to poprzez niedokonanie oceny dowodów przeprowadzonych na rozprawie w dniu 3 marca 2021 roku, jak również poprzez niewskazanie w uzasadnieniu przyczyn oddalenia części wniosków dowodowych - które to uchybienie miało istotny wpływ na treść orzeczenia, jako że uniemożliwia jego weryfikację, zaś ww. dowody dotyczyły materii

wypływającej na ocenę zeznań pokrzywdzonej, a więc dowodu, na którym oparto skazanie;

2. rażące naruszenie prawa, a to art. 452 § 2 pkt 2 i § 3 k.p.k., poprzez oddalenie wniosków dowodowych o uzupełniające przesłuchanie oskarżonego i pokrzywdzonej - które to uchybienie miało istotny wpływ na treść orzeczenia, jako że zmierzały do wyjaśnienia oczywistych nieprawidłowości w zeznaniach pokrzywdzonej, na których oparto skazanie;

3. rażące naruszenie prawa, a to art. 433 § 2 k.p.k.. poprzez nienależyte rozpoznanie zarzutu ujętego w apelacji obrońcy w pkt. 1 - które to uchybienie miało istotny wpływ na treść orzeczenia, jako że dowody, których oceny dotyczył zarzut, legły u podstaw skazania”.

Podnosząc takie zarzuty, obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania właściwemu sądowi.

Prokurator Prokuratury Okręgowej w K. w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja wniesiona przez obrońcę skazanego B. G. jest oczywiście bezzasadna, z uwagi jednak na złożony wniosek o sporządzenie uzasadnienia postanowienia, Sąd Najwyższy zgodnie z treścią art. 535 § 3 k.p.k. ustosunkuje się do zarzutów podniesionych w tej kasacji.

Wbrew stanowisku obrońcy skazanego, Sąd Okręgowy w K. rozpoznając apelację nie naruszył przepisów art. 410 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. Z treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika jednoznacznie, że z uwagi na wskazywane przez obrońcę w apelacji rozbieżności, Sąd odwoławczy przesłuchał dodatkowo świadków A. Ś. i B. W. oraz stwierdził, że udało się je rozwiązać, chociaż, co podkreślił dotyczyły one zagadnień drugoplanowych z punktu widzenia odpowiedzialności oskarżonego. Podkreślił również, że opis zastanej przez obie sąsiadki pokrzywdzonej sytuacji w pełni koreluje z relacją K. Z. stanowiąc logiczną całość. Dotyczy to przede wszystkim opisu wyglądu oskarżonego i rozpiętego paska od jego spodni oraz wyglądu pokrzywdzonej, która

miała potargane włosy, rozmazany makijaż oraz częściowo zdjęte rajstopy, w których poleciało oczko, nie można pomijać również tego, że to głośnie wzywanie pomocy przez pokrzywdzoną spowodowało interwencję jej sąsiadek. Dokonując dodatkowej analizy zeznań tych świadków, czego widocznie nie zauważył skarżący, Sąd odwoławczy doszedł do wniosku, że słusznie Sąd Rejonowy trafnie tym dowodom przydał walor wiarygodności. Mając na uwadze te okoliczności, należy stwierdzić, że chybiony jest również zarzut trzeci kasacji, który w istocie jest bezpośrednio powiązany z zarzutem pierwszym kasacji, gdyż dotyczy oceny wiarygodności tych świadków. Należy jednak podkreślić na nieprawidłowość w sformułowaniu tego zarzutu, gdyż w punkcie tym skarżący wskazał jako naruszony jedynie przepis art. 433 § 2 k.p.k. podkreślając nienależyte rozpoznanie zarzutu I apelacji, a więc kasacja w tym zakresie winna być oparta o przepis art. 457 § 3 k.p.k.

Sąd Okręgowy w K. faktycznie na rozprawie w dniu 3 marca 2021 r. dopuścił dowód z kserokopii wydruku z telefonu smsów pomiędzy pokrzywdzoną a B. G., natomiast oddalił wniosek o uzupełniające przesłuchanie pokrzywdzonej i oskarżonego. Nie można jednak podzielić stanowiska skarżącego, że Sąd odwoławczy dopuścił się w tym zakresie obrazy art. 452 § 2 pkt 2 i § 3 k.p.k. Przede wszystkim Sąd odwoławczy na rozprawie wydał odnośnie tych wniosków dowodowych stosowne decyzje i nie miał obowiązku ponownego odnoszenia się do kwestii przyczyn oddalenia wniosków w uzasadnieniu swojego wyroku. Należy jedynie zauważyć, że nawet wyrażenie chęci spotkania się pokrzywdzonej z B. G. w dniu zdarzenia, co leży w zasadniczej sprzeczności z ustaleniami Sądu I instancji, nie jest równoznaczne z wyrażeniem zgody na obcowanie płciowe. Natomiast uzupełniające przesłuchanie pokrzywdzonej, która w trakcie całego postępowania była konsekwentna co do zachowania oskarżonego oraz B.G., słusznie zostało uznane przez Sąd odwoławczy jako nie mające znaczenia dla ustalenia, czy czyn ten stanowił przestępstwo i jakie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia, obciążając skazanego B. G. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego w oparciu o przepis art. 636 § 1 k.p.k. Sąd zasądził

również od skazanego na rzecz oskarżycielki posiłkowej kwotę 300 zł tytułem zwrotu kosztów związanych z udziałem pełnomocnika z wyboru, który sporządził odpowiedź na kasację, w postępowaniu kasacyjnym.